

I tidens fylde

FEBRUAR 2005, 2. årgang

Førfasten 2005

Saker av interesse:

- Faste og abstinens
- Helgenåret
- Kalenderen

I dette nummeret:

Tid og evighet	1
Qor ad qor loquitur	1
Faste og abstinens	2
Kirkens hellige tro	3
Fra Primstaven	4-5
Kalender	6

Tid og evighet av fr. Erik Andreas

Som kristne lever vi i spenningsfeltet mellom tid og evighet. Gud har satt oss til å leve nettopp der. Gjennom messen, bønnen, sakramentene, lesningen av Guds ord griper evigheten inn i vår tid, slik Guds Sønn ble evighetens røst i vår tid og historie.

Vi er kalt å gå etter ham, og som han bar alle verdens byrder på sin rygg, skal vi bære hverandres byrder, og holde ut hverandres svakheter

og småligheter.

Alt vi opplever i våre små historier fra tiden skal vi bringe frem for Ham som har evigheten i sine hender. Ja, jeg vet det høres klisjèaktig ut. Men slik er likevel realiteten— selv om jeg ikke er i stand til å uttrykke meg bedre.

Kirken er rett og slett kalt til å leve i tid og historie. Men ikke for sin egen skyld. Som Kristus ble menneske for vår skyld, skal Kirken leve i verden for verdens skyld; for å bære, tåle, utholde, ofre alt det som hører tiden til på Herrens alter ("en frukt av dine gaver og av menneskers arbeid"). Slik kan vi være en røst om evighe-

ten i tiden. Slik kan Kirken bære bud om håp, ikke bare for tiden, men også for evigheten.

Som kristne lever vi ikke i et vakuum - et sted "der eg og Jesus aleine er." Vi lever midt i tiden, men bærer evigheten med oss som en gave til den verden Gud har skapt; med dens historie, mennesker, dyr og planter.

I Bibelen kalles Kirken for et åndelig presteskap. Prestenes oppgave er å bære frem offer. Gjennom livene våre i kirke, familie, venneflokk og nabolag er vi som kristne kalt til å bære frem alt og alle frem for Gud... og slik være en link mellom tid og evighet.

Qor ad qor loquitur av fr. Erik Andreas

Overskriften er latinsk, og betyr "hjerte som taler med hjerte." Dette var valgsproget til en stor engelsk kirkemann på 1800-tallet - og handler rett og slett om å bringe Kirkens budskap om Jesus Kristus videre.

Selv om vi også her skal bruke fornuften, viddet, oppfinnsomhet og alle andre gode egenskaper og gaver, er dette til liten gagn dersom ikke dette budskapet ikke får trenge inn i det innerste sentrum for vilje, tillit, tro, håp og kjærlighet.

I fastetiden skal vi gjennom tekster, måtehold og disiplin rette blikket mot hva som bor i eget hjerte. Gjennom Ordet, bønnen og messen kan Herren rense opp og rydde vei for at hjerter kan tale med hjerter. Hjertelig god fastetid!

Fra katekismen: Faste og abstinens

Et av Kirken gamle bud, gjelder de troendes forpliktelse på å holde faste på bestemte tider og dager som Kirken har fastsatt.

Dette er altså et kirkebud, og kan derfor variere mellom de forskjellige kirkelige tradisjonene.

Det er i utgangspunktet biskopen som står som ansvarlig for å fastsette bispedømmets faste- og abstinensregler - og å gi retningslinjer for hvilke dispensasjoner som gjelder.

Reglene for faste- og abstinens gjelder for alle troende mellom 14 og 60 år.

Det kan gis dispensasjon fra regelen, både i mildere og i strengere retning. Men det er viktig at dette skjer etter samtale med en av menighetens prester, eller med ens skriftefar.

Dialogen med prest og skriftefar er viktig fordi overholdelsen av fasten ikke skal skilles fra den øvrige åndelige veiledning, og slik blir årsak til åndelig hovmod (jeg er flinkere til å faste enn deg, så...). Prest og skriftefar er satt som vår åndelige lege, og skal bedømme hva som er sunt for vår sjelelige og åndelige helse.

Faste og abstinens er til for konsentrasjonens skyld, og for å disiplinere oss i bønn og hellig lesning. Det er derfor ikke snakk om sjelelig eller kroppslig selvplaging.

Fasten har derfor ingenting med åndelig "selvdigging" å gjøre. Faste og abstinens kan ikke skilles fra det å gi almisse — det vil si at vi etter evne deler det vi har med andre; tradisjonelt gjelder dette penger, men kan også gjelde tid og oppmerksomhet (noen trenger å spandere mer tid med ektefelle og barn, andre kan kanskje mer tid og krefter i og for kirke og menighet).

Men nå skal vi ta for oss hva de forskjellige ordene betyr:

Med **ABSTINENS** menes "å holde seg borte fra". I Vestkirken vil dette tradisjonelt si ikke å spise kjøtt og kjøttmat, men å spise fisk i stedetfor. Avholdenheten fra kjøttmat stammer fra en tid der kjøtt var forbeholdt festdager spesielle anledninger (I dag kan abstinens også gjelde for eksempel tobakk og alkohol eller godteri).

FASTE i kirkelig mening, vil si at en nøyer seg med ett hovedmåltid i løpet av dagen, i tillegg til to mindre måltid. Når det kun avholdes faste, kan hovedmåltidet også bestå av kjøtt.

Når en dag både foreskriver både faste og abstinens, kan ikke hovedmåltidet inneholde kjøtt, men kan være et vegetabilt måltid eller et fiskemåltid. En bryter ikke fasten ved å drikke vann.

FASTE OG ABSTINENS GJELDER FØLGENDE TIDER...

1. Merk: SØNDAGEN ER DET INGEN FASTE ELLER ABSTINENS, DA VI FEIRER HERRENS OPPSTANDELSE (med unntak av Den eukaristiske fasten). Etter gammel skikk, begynner søndagen allerede lørdag aften (på lik linje med at høytidene ble innledet etter høytridsringingen julaften, påskaften og pinseaften).
2. Faste overholdes i minst to timer før messen og mottagelsen av Herrens legeme og blod ("den eukaristiske faste"). Dersom det feires morgenmesse, er det vanlig å faste fra kl 24.00 dagen i forveien.
3. Abstinens gjelder h v e r

fredag i kirkeåret, dersom denne dagen ikke faller på en fest eller høytid. I oktaven for Herrens fødsel (oktav betyr 8: det vil si uken etter de tre store høytidene), i påskeoktaven, pinseoktaven og i tiden fra Epifania (6. januar) til og med Septuagesima søndag, gjelder ikke abstinensregelen!

4. I adverts- og i fastetiden er det naturlig å skjære noe ned på mye og fet mat. I disse periodene legges likevel spesiell vekt på onsdag og fredag. Disse ukedagene gjelder tradisjonelt både faste og abstinens (se kalenderen på side 6 - de dagene er markert med fiskesymbol).
5. Askeonsdag og Langfredagen overholdes med streng faste og abstinens.

På dagene før de store høytider (de gamle "vigilier"); Julaften, dagen før Epifanifesten, Påskeaften, Pinseaften og høytidsdagene for Døperens martyrium (den 29. august) og Korsmessen om høsten (den 14. september) er det tradisjon for at regelen for abstinens overholdes. Regelen om abstinens avsluttes etter høytidens første vesper (det vil si i 6-tiden).

Alt dette kan virke mye og stressende. Likevel: slike regler og ordninger skal skjøttes med fornuft. Faste og abstinens er ment for å øve opp vår "åndelige kondis" og viljestyrke - ikke bryte oss ned. De er ment å være en "helsetrøye," ikke en "tvanstrøye."

Kirkens hellige tro av fr. Erik Andreas

4. Jesus Kristus, Guds Sønn

Det er mange som har mye å si om Jesus fra Nasaret. For noen er han en profet, for andre en revolusjonær. Andre vil se om som et forbilde for nestekjærlighet eller rose ham for hans mot når han taler maktens mennesker midt imot.

Intet av dette er galt, i og for seg. Men det kommer til kort med hvordan han presenterte seg selv - og som den Kirken har forkynt ham for å være. I en av sine bøker skriver forfatteren C.S.Lewis: "En mann som bare var et menneske og sa den slags ting som Jesus sa, ville ikke være noen stor morallærer. Enten ville han være sinnssyk — på linje med den som sier at han er et bløtkokt egg — eller han ville være helvetes djevel. Vi må gjøre vårt valg. Enten var, og er, denne mannen Guds sønn, eller han var gal eller noe verre. Du kan slå han i hodet med at han var en tåpe, du kan spytte på ham og drepe ham som en demon; eller du kan falle for hans føtter og kalle ham Herre og Gud... Vi møtes altså av et skremmende alternativ. Denne mannen som vi snakker om, var og er enten akkurat det han selv sa, eller gal eller noe verre. Nå synes det klart for meg at han verken var noen sinnssyk eller noen djevel. Hvor merkelig og forferdende og usannsynlig det enn kan synes, må jeg derfor godta det syn at han var og er Gud. Gud har landet i denne fiendtlig-okkuperte verden i menneskelig skikkelse." (fra "se Det i øynene," i C.S.Lewis; Fire klassikere i en, s 65 og 66, Luther Forlag, Oslo 2001).

Dette er Kirkens tro: Jesus Kristus er Guds Sønn, annen person av Treenigheten, men dog også sant menneske som oss

Denne tro gjennomsyrrer Bibelen, der Jesus Kristus trer frem både som en oppfyllelse av gamle løfter og som høydepunktet i Den store fortellingen. Med Ham begynner en ny tid: "Etter at Gud i fordums tid mange ganger og på mange måter hadde talt til fedrene gjennom profetene, har han nå i disse siste dager talt til oss gjennom Sønnen. Ham har han innsatt som arving til alle ting. Ved ham har han også skapt verden. Han er avglansen av hans herlighet og avbildet av hans vesen, og han bærer all ting ved sin krafts ord. Etter at han hadde fullført renselsen for våre synder, satte han seg ved Majestetens hånd i det høye" (Hebr 1,1-3).

Jesus ble menneske ved Den Hellige Ånd og av den salige Jomfru Maria. Han ble menneske med dette for øye: å frelse den verden som på grunn av menneskets ulydighet hadde ført hele skapningen inn i forgjengelighet, død og mørke: "For ettersom døden kom ved et menneske, så er også de dødes oppstandelse kommet ved et menneske. For likesom alle dør i Adam, slik skal også alle bli gjort levende i Kristus" (1 Kor 15,21-22).

Nå var det ikke slik at Gud gir oss liv ved at Sønnen "degraderes" til menneske. Det er heller slik at vi i Ham får liv og udødelighet tilbake fordi han, ved å bli menneske, "oppgraderer," eller gjenoppretter menneskenaturen. Dette kan skje fordi Jesus både er sann Gud og på samme tid sant menneske. I én av Kirkens gamle trosbekjennelser brukes disse ordene for å beskrive mysteriet: "Men enda han er Gud og menneske, er han likevel ikke to, men én Kristus, én,

ikke ved forvandling av guddommen til kjød, men ved opptagelsen av manndommen i Gud" (Den Athanasianske trosbekjennelse).

Denne troen på Jesus fra Nasaret har Kirken måttet kjempe for. I møtet med dette mysterium har mennesker enten vært fristet til å redusere Jesus som noe mindre enn sann Gud, eller å bortforklare det uforståelige faktum at Gud faktisk ble menneske.

Dersom han ikke ble menneske, kunne han ikke ved sin død på korset bringe oss forsoning for synd, og gi oss vårt tapte liv og udødelighet tilbake. For Gud kan ikke lide og dø. Om Jesus bare "lekte" menneske (som i fortellingene om de greske gudene), ville Jesu liv og gjerning bare vært et spill for galleriet. For hvilken hjelp har vi av en skinnmanøver? Dersom Jesus Kristus ikke er Gud, ville han fremdeles ligget død og begravet i en grav i Israel et sted, og Kirken kan ikke tilbe Ham som Gud (det ville være avgudsdyrkelse).

Kirken har alltid vært nødt til å holde fast ved Jesu ord om hvem han var, og er. Derfor tilber Kirken Jesus som Gud, og i sakramentene mottar vi den tilgivelse, liv og udødelighet han vant ved å bli menneske, lide, dø og oppstå.

"Du er herlighetens konge, Kriste. Du er Faderens evige Sønn. Du ble menneske for å utfri menneske og du skydde ikke jomfruens skjød. Du har overvunnet dødens brodd og opplatt himlenes rike for de troende. Du troner ved Gud høyre hånd i herlighet. Som vår dommer tror vi du skal komme. Deg ber vi derfor: Hjelp dine tjenere, som du har gjenløst ved ditt dyre blod. Tell dem blant dine hellige i den evige herlighet." (fra hymnen Te Deum)

Et utvalg fra primstaven - for februar

1. februar. St. Ignatius av Antiokia, biskop og martyr

Den hellige Ignatius ble bispeviet i Antiokia allerede før år 70 (?). Vi vet ikke så mye om ham, annet enn den siste turen han tok: veien mot Roma og martyrdøden under keiser Trajan. Han var bevoktet, men skriver hele 7 brev i løpet av denne turen. De fleste ble skrevet ned i Smyrna, der biskop Polykarp og andre kristne tok vel imot ham. Brevene hans er et viktig vitnesbyrd om Kirkens tro på Jesu reelle guddom, hans inkarnasjon, død og oppstandelse. St. Ignatius gir også et sterkt vitnesbyrd om Kirkens struktur: at nattverdferingen skulle skje i nærvær av den lokale biskop. Han beskrev seg selv som "Kristi hvete-korn" som skulle males til mel av løvenes tenner og ved sin død bli til brød for Herren. St. Ignatius døde ca. år 107, og i Antiokia har hans feiringsdato fra tidlig av vært den 17. oktober (Kirken i Rom har siden 1969 feiret ham denne dagen). Skikken ellers i Vestkirken har vært den 1. februar – mens Østkirken feirer ham den 20. desember.

Kollektbønn: Allmektige Gud, du som kommer oss i hu vår svakhet. Giv at forbønnen fra den velsignede martyr og biskop Ignatius må være oss til beskyttelse, vi som tynges ned av frukten av våre gjerninger. Ved vår Herre Jesus Kristus, din Sønn, som med deg lever og råder i Helligåndens enhet. Sann Gud fra evighet og til evighet.

Samme dag: Sta. Brigida (d.523), abedisse i Kildare

Britemesse, er det navn denne dagen nevnes med i primstaven. Denne dagen er tatt med i våre

eldste helgenkalendere, og er et tydelig tegn på de tradisjoner Kirken i Norge hadde hentet fra Kirken i vest: Irland og Britannia. St. Brigida skal ha grunnlagt klosteret Kildare, men selv om vi ikke vet mye om hennes liv, ble hun en av middelalderens mest populære helgener "vesterled."

Kollektbønn: Gud, du som tar bolig i rene hjerter, giv at vi som i dag ærer minnet om den salige Brigida, din trofaste jomfru, etter hennes eksempel å følge deg i et rent levnet. Ved Kristus, vår Herre.

2. februar: Kyndelsmesse / Maria renselsesdag / Herrens fremstilling i templet

Denne er på sett og vis den siste dagen i kirkeårets jule-syklus. På denne dagen feirer vi at Jesus, etter Herrens lov, (se Luk 2,22), ble båret til templet. Der tar den gamle Simeon ham i armene og forkynner Ham som "et lys for hedningene og en herlighet for sitt folk, Israel (Luk 2,32). Dagen kalles derfor fra gammelt av Kyndelsmesse ("kyndel" betyr lys).

På denne dagen er det vanlig å velsigne de lys som skal brukes i kirke og hjem det neste år.

I pakt med Moseloven bærer Maria sin sønn til templet, og er hennes første besøk i Helligdommen etter fødselen. Dagen kalles derfor også for Maria renselsesdag, eller for Herrens fremstilling i templet.

Allerede på 300-tallet ble denne dagen feiret som en stor høytidsdag i Kirken i Jerusalem.

På primstaven er denne dagen merket med en krone (den salige jomfrus dronningverdighet), en lije (den salige jomfrus renhet) eller en lystestake.

Kollektbønn: Allmektige Gud, du som lot den rettferdige Simeon se din frelse, vi ber deg: La lyset fra Kristi herlighet skinne i våre hjerter, så vi en gang kan fare herfra i fred og nå frem til ditt åsyns lys. Ved denne din Sønn, Jesus Kristus, vår Herre, som med deg og Helligånden lever og råder fra evighet og til evighet.

3. februar: St. Ansgar, biskop og bekjenner

Nordens apostel kalles han, St. Ansgar. Han var født i nord-Frankrike i år 801, men ble allerede som 14-åring benediktinermunk i klosteret Corbie. Før han ble erkebiskop av erkebispedømmet Hamburg-Bremen, dro han som misjonær til Danmark og Sverige. Som 29-åring grunnla han den første menighet i Skandinavia; Birka i Sverige. Han døde i 865. Da var han åndelig overhode for hele Norden.

Kollektbønn: Allmektige Gud, du som utrunder hyrder til å styre og å tjene din hjord, vi ber deg: Giv at denne festen til ære for din velsignede bekjenner og biskop Ansgar, måtte øve oss i gudfryktighet og være til hjelp på vår vei mot din evige frelse. Ved Kristus, vår Herre.

St. Blasius, biskop og bekjenner

Den 3. februar kalles i primstaven for Blåsesmesse, til minne om St. Blasius. Han hører med til de såkalte "14 hellige hjelpere" som på en spesiell måte skal komme dem til hjelp som lider nød på jorden. Den hellige Blasius var biskop i Sebaste i Armenia, men led martyrdøden etter en lang tid i fangenskap. I løpet av denne tid helbredet han mange, blant dem en gutt som var døende etter å ha fått en torn gjennom halsen. (forts. neste side)

Av den grunn har det vært en skikk å velsigne menneskers hals på denne dato.

Kollektbønn: Gud, du som hvert år gleder oss ved festen til minne om den hellige Blasius, din martyr og biskop. Vi ber deg: Giv at vi som feirer hans himmelske fødselsdag også kan fryde oss over hans beskyttelse. Ved din Sønn Jesus Kristus, vår Herre, som lever og råder med deg i Helligåndens enhet. Sann Gud fra evighet og til evighet.

5. februar: Sta. Agathe, jomfru og martyr (Ågotmesse)

Den hellige Agatha fra Sicilia ble martyr fordi hun avviste sin hedenske oppvarter. Han ble rasende, og for å ydmyke henne, ble hun først plassert på en bordell. Hun bevarte likevel sin jomfruelighet. Da ble hun utsatt for den mest forferdelige tortur, før hun ble lagt på glødende kull og stekt levende. I følge legenden led hun martyrdøden i år 251.

Kollektbønn: Gud, du som smykker menn og kvinner med martyriet. Giv at vi som i dag feirer den hellige Agathas himmelske fødselsdag må følge henne på den vei som leder til deg. Ved vår Herre Jesus Kristus, som med deg lever og råder i Helligåndens enhet. Sann Gud fra evighet og til evighet.

9. februar: St. Kyrill av Alexandria (alt. den 28. januar)

Kyrill regnes tradisjonelt som Alexandrias største teolog. Med St. Athanasius, Basilius og Gregor av Nazianz som grunnlag, gjendrev han Nestorius' vranglære med den katolske lære Kristus og Treenigheten.

Kyrill etterfulgte sin onkel som patriark av Alexandria i 412. Han førte en kamp mot Nestorius av Antiokia, som på bakgrunn av Antiokias tradisjonelle utlegning, lær-

te at Jesus Kristus bestod av to atskilte naturer, holdt sammen av kun en moralsk enhet. Spissformulert kunne den salige jomfru Maria ikke kalles "Gudføderneske" (eller "Guds mor"). Læren til Nestorius ble fordømt på kirkemøtet i Efesus (år 431). I tillegg til sine kampskrifter mot Nestorius, er Kyrill også kjent for skrifter om Kristi reelle nærvær i nattverds-sakramentet og jomfru Marias rolle i inkarnasjonen. Den romersk-katolske kirke har siden slutten av 60-tallet feiret St. Kyrill den 27. juni. I Østkirken feires han den 9. juni.

Kollektbønn: Gud, du som gjorde den hellige Kyrill til din bekjenner og biskop, forkjemperen den salige Jomfrus stilling som Guds mor. Vi ber deg: Giv at vi som deler hans tro å finne frelse og frihet i din Sønn, han som med deg lever og råder i Helligåndens enhet. Sann Gud fra evighet

og til evighet.

10. februar: Sta. Scholastica, jomfru og abedisse

Sta. Scolastica er søster til St. Benedikt av Nursia (feires den 21. mars og den 11. juli). Hun fulgte sin bror til Monte Cassino og levde i nærheten av klosteret. Hun døde trolig i 547.

Kollektbønn: Allmektige Gud, du som ønsker å finne en beredt bolig i rene hjerter. Giv ved din nåde at vi på den hellige jomfru Scholasticas forbønn kan ta imot deg i rene og rettferdige hjerter, og at du kan forbli hos oss. Ved Kristus, vår Herre.

22. februar: Apostelen Peters stol

Apostelen Peters navn knyttes til flere fester i løpet av Kirkens hellige år. Først og fremst feires han sammen med St. Paulus den 29. juni og den 1. august feires hans flukt fra fengselet. Den 22.

februar feires hans stilling som biskop - ikke i Rom, men Antiokia - han som fikk Herrens kall til å være "den fremste blant likemenn" (St. Augustins preken Sermo 15 de Sanctis).

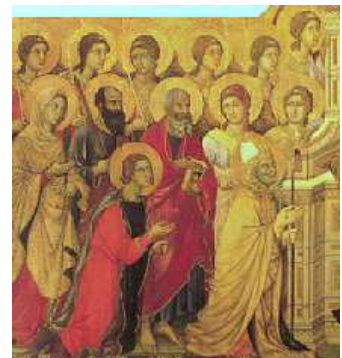
Siden det var Herren selv som kalte ham "Klippen, på hvem jeg skal bygge min kirke", er det er rett at Kirken også gir ham den ære.

Kollektbønn: Allmektige Gud, du som bygget din kirke på den apostoliske troens grunnvoll; giv at hun aldri rokkes i denne tro, men kan stå fast gjennom alle stormer inntil tidenes ende. Ved din Sønn, Jesus Kristus, vår Herre, som lever og råder med deg i Helligåndens enhet. Sann Gud fra evighet og til evighet.

24. februar: Apostelen Matthias (Mattismesse)

Apostelen Matthias hører vi ikke så mye om i Skriften. I Apostlenes Gjerninger leser vi at han ble valgt til apostel i Judas' sted (se Apostelgjerninges kapittel 1).

Kollektbønn: Allmektige Gud, du som knyttet den salige Matthias til apostlenes fellesskap. Vi ber deg: giv at vi ved hans forbønn måtte få merke din omsorg for oss. Ved din Sønn, Jesus Kristus, vår Herre, som med deg lever og råder i Helligåndens enhet. Sann Gud fra evighet og til evighet.

Guds helgener

Kalendarium

Februar 2005

sø	ma	ti	on	to	fr	lø
		1 Ignatius av Antiokia, biskop og martyr / Brigid	2 KYNDELS- MESSE / Herrens fremstilling i tempelet	3 Ansgar, biskop / Blasius, biskop og martyr	4 Vladimir, Benjamin og Elisa- beth, martyrer	5 Agatha, jomfru og martyr
6 Søndag Quinqua- gesima / FASTELA- LAVN	7 Olav Engelbret- son, biskop	8 Profeten Malaki	9 ASK- ONSDAG 	10 Scholastica, jomfru og abedisse	11 Tarald av Seljord, bekjenner 	12
13 1. SØN- DAG I FASTE	14 Valentin, martyr	15 Sigfried, Grimkjell og Johannes, biskoper	16 	17	18 	19
20 2. SØN- DAG I FASTE	21	22 Apostelen Peters stol	23 	24 APOSTEL- LEN MATTIAS (Mattismesse)	25 	26
27 3. SØN- DAG I FASTE	28					

Jesus fristen av djevelen. Tekst på 1. søndag i faste

FASTE

La oss kle oss i
Loss i bots-
drakt, i sekk og
aske.

La oss faste og grå-
te for Herren,
for vår Gud er rik
på miskunn og til-
gir våre synder.

(fra Bønnebok for
den katolske kirke, s
134)

Søndager og merkedager i Sta. Sunniva misjon

- Tirsdag 2. februar, Kyndelsmesse / Herrens fremstilling i tempelet: Messe kl 19.00*
- Søndag 6. februar, Fastelavns-søndag: Høymesse kl 11.00
- Onsdag 9. februar: ASKONSDAG: messe med askevelsignelse kl 19.00*
- Søndag 13. februar; 1. søndag i faste: Høymesse kl 11.00
- Søndag 20. februar; 2. søndag i faste: Høymesse kl 11.00
- Søndag 27. februar; 3. søndag i faste: Høymesse kl 11.00
- Søndag 6. mars; Midtfastesøndag: Høymesse kl 11.00
- Søndag 13. mars; 5. søndag i faste; Høymesse kl 11.00

* Messe i kapellet i prestebolig på Møvik, Fjell

DEN NORDISK-KATOLSKE KIRKE SENTRALT

Kantorkurs i Oslo den 11. og 12.
februar
Retrett/foredragshelg på Sandvik
den 4. til 6. mars: vedr evangelise-
ring.

Akolytt Michael fra Stockholm vil
være en av foredragsholderne (om
gruppedynamikk).

DEN NORDISK-KATOLSKE KIRKE STA. SUNNIVA MISJON

Sted for messefeiringen: Erik Pontoppidansgt. 8
Prest: Fader Erik Andreas H. Holth (ans. Red.)
Møvik, 5357 FJELL

Telefon (F. Erik Andreas): 56332664 /901 95 992
E-post: faderandreas@msn.com
Hjemmesider: www.nkk-bergen.com